

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Έτος δριθμοῦμεν δέκατον καὶ τρίτον
καὶ ἔδρα μας ἡ χώρα τῶν δρχαιοτάτων.

Έτος χίλια δόκακόσα καὶ ἐννενήκοντα ἑπτά,
πατατράκα Στρατοπέδων καὶ πλημμύρ' ἀπὸ λεπτά.

Δύο καὶ είκοσι Φλεβάρη,
ἡφέρα τὸ σπαθὶ καὶ βάρει.

Πεντακόσα καὶ δύδοντα,
Θοσωρῆ ξαναβρόντα.

Τῶν Δυνάμεων ἡ νότα,
γεγονός ὅτε γεγονότα.

Ο Λῆ-Χοῦ-Τσάγκ, ο ἕακουστὸς τῆς Κίνας Μανδαρῖνος,
ὅταν τοὺς τόπους τῆς Φραγκιστὸς ἐγύριζε καὶ ἐκεῖνος,
στῆς τοιμανώναις τῆς πολλατὰς καὶ στ' ἀλλα κολοκύθη
ποτέ του μιὰ Κινέζικη δὲν ἔχανε συνήθεια.

Καὶ δποι τὸν Ὑψήλοταο καλοῦσαν τσελεπῆ
καὶ δποι ὧλεντοσε καὶ ἑτρωγε μὲ διπλωμάτας πρώτους,
ἐκεῖνος ἀρέλεστατα χωρὶς καμμιὰ ὑπροπή
ἔφινε κάτι τρομερούς καὶ δύσωνύμους κρότους.

Μιὰ μέρα καποῖος Ἄννοτὸν τὸν Μανδαρῖνο σίμωσε
καὶ ο Λῆ-Χοῦ-Τσάγκ ἔβρόντησεν ἐνώπιον καὶ τούτου,
καὶ ἡ τόση περιφρόνησις τὸν Εύρωπατὸν θύμωσε
καὶ λέν πως ἔγγαλε χρὺσὴ στὴ φούρια τοῦ θυμοῦ του.

Καὶ ἀφοῦ μὲ τόσην ἄκαπτον ο Λῆ-Χοῦ-Τσάγκ πυρίτιδα
προσέβαλε τοὺς ρώθουνας κάθε γνωστοῦ καὶ ἀγνώστου,
ἐπῆγε στὴν πατρίδα του, σοφὴν κοσμοπολίτιδα,
χαρδέξας ἥχνη βροντερὰ τῆς διαβάσεως του.

Μὰ τώρα θὰ ῥωτήσετε τὸν Φασουλῆ τὸν χάχα
τι σχέσιν ἔχει τάχα
ἡ Νότα τῶν Δυνάμεων, ἡ τόσην θηριώδης,
μὲ τοῦ Κινέζου Λῆ-Χοῦ-Τσάγκ τοὺς ἥχους τοὺς εὐώδεις;

Καθένας δμως φανερὰ τὸ κρίνει καὶ τὸ βλέπει
πῶς τέτοια τώρ' ἀπάντησις σὲ τέτοια Νότα πρέπει.

